

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **P. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31.10.2012, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce adresoval krajskému soudu žalobu ze dne 12.12.2012. Uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), kterým je konstatováno, že posudkový závěr OSSZ Karviná ze dne 22.8.2012 vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Domáhal se přezkoumání shora označeného rozhodnutí. V průběhu ústního jednání dne 14.5.2013 navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 12.4.2013 uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhovala důkaz posudkem příslušné PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 31.10.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 11.4.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod žádostí ze dne 23.7.2012 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná.

2) Dne 22.8.2012 posudkový lékař OSSZ Karviná uvedl v posudku o invaliditě, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobce není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označil lékař stav po zlomenině obou patních kostí v.r. 1995 jako úraz s vyrovnaním Bohlerova úhlu, a lupénku, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položka 12, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil 30%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.

3) Rozhodnutím ze dne 30.8.2012 č.j.X ČSSZ rozhodla tak, že žádost žalobce o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se – invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 zdp, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 zdp, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo – invalidním následkem pracovního úrazu. Podle ust. § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle posudku OSSZ Karviná ze dne 22.8.2012 účastník řízení není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

4) Žalobce přípisem ze dne 5.9.2012 uplatnil námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav.

5) Lékař ČSSZ, pracoviště Ostrava vypracoval dne 11.10.2012 posudek o invaliditě žalobce. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%.

Lékař LPS ČSSZ uvedl, že prostudoval lékařské nálezy, použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Po prostudování podkladové dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání dospěl k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je stav po tříštivé zlomenině obou patních kostí s následnou těžkou subtalární artrózou a porušením Bohlerova úhlu, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 12, písmeno b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% (z rozmezí 15-30 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Lékař konstatoval, že zdravotní porucha způsobuje závažnou poruchu stereotypu chůze s omezením dosahu a s nutností používat kompenzační pomůcky na delší vzdálenost. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Nejsou přítomna žádná další zdravotní postižení, která by odůvodňovala další navyšování % míry poklesu pracovní schopnosti. V anamnéze je sice exanthém, který je hodnocen dermatologem jako psoriasis, ale nejsou zatím přítomny známky psoriatické artritidy. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou zachovány. Je schopen vykonávat poslední vykonávanou profesi vrátného a dispečera. Schopnost rekvalifikace je zachována. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce s nutností dlouhé chůze, hlavně po nerovném terénu a práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen.

6) ČSSZ rozhodnutím ze dne 31.10.2012 č.j. X zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 30.8.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobce. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od ošetřujícího lékaře MUDr. P., a dále nálezů odborných lékařů. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 11.10.2012 bylo zjištěno, že u účastníka řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb.

Účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 12, písmeno b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% (z rozmezí 15-30 %).

ČSSZ k námitkám účastníka řízení uvedla, že lékař ČSSZ dospěl po prostudování doložené podkladové dokumentace a na základě vlastního zjištění k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po tříštivé zlomenině obou patních kostí s následnou těžkou subtalární artrózou a porušením Bohlerova úhlu. Zdravotní porucha způsobuje závažnou poruchu stereotypu chůze s omezením dosahu a s nutností používat kompenzační pomůcky na delší vzdálenost. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti, protože nejsou přítomna žádná další zdravotní postižení, která by odůvodňovala další navyšování procentní míry poklesu pracovní schopnosti. V anamnéze je sice exanthem, který je hodnocen dermatologem jako psoríaza, ale nejsou zatím přítomny známky psoriatické artritidy. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace jsou zachovány. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce s nutností dlouhé chůze, hlavně po nerovném terénu a práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen. Účastník řízení je schopen vykonávat poslední vykonávanou profesi vrátného a dispečera.

Dle posudku o invaliditě OSSZ Karviná ze dne 22.8.2012 není účastník řízení invalidní. Tento posudkový závěr byl potvrzen i posudkem o invaliditě ČSSZ ze dne 11.10.2012, přičemž invalidita je jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod. Proto nemohla ČSSZ námitkám účastníka řízení vyhovět a invalidní důchod mu přiznat.

7) Posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala dne 11.4.2013 ke dni 31.10.2012 posudek. Při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P., z odborných lékařských nálezů a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné a spisové dokumentace KS Ostrava vč. žaloby. Posudková komise po prostudování této dokumentace zjistila a v diagnostickém souhrnu uvedla stav po tříštivé zlomenině obou patních kostí s následnou těžkou subtalární artrozou a porušením Bohlerova úhlu (úraz ze dne 29.11.1955), psoriázu.

Dále posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 31.10.2012 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 12b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 20-30% stanovila horní hranici rozmezí tj. 30 %. Uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Posudková komise stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce stav po tříštivé zlomenině obou patních kostí s následnou těžkou subtalární artrózou a porušením Bohlerova úhlu po úraze ze dne 29.11.1995. Uvedla, že se jedná o závažnou deformitu obou nohou s poruchou stereotypu chůze, omezením jejího dosahu a s nutností používat kompenzační pomůcky – 2 FH na delší vzdálenost. PK stanovila horní hranici procentního rozmezí, tj. 30 % jako číslo konečné vzhledem k tomu, že se jedná o oboustranné postižení nohou. Uvedla, že není medicínského důvodu k tomu, aby došlo k navyšování horní hranice procentního rozmezí – nejsou přítomna žádná další posudkově významná zdravotní postižení, která by odůvodňovala navyšování procentní míry poklesu pracovní schopnosti.

Posuzovaný je schopen využít dosažené znalosti, vzdělání a zkušenosti. Je schopen i rekvalifikace. Neschopen práce s nutností delší chůze a stání, práce v nerovném terénu, práce se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen. Schopen vykonávat poslední výdělečnou profesi vrátného a dispečera. U posuzovaného se nejedná o žádný stupeň invalidity. Pokles pracovní schopnosti činí 30 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 11.4.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce.

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V.

Pro uznání invalidity žalobce ke dni 31.10.2012 by muselo dojít k poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, popř. by se stal invalidním následkem pracovního úrazu. Protože ke dni 31.10.2012 pracovní schopnost žalobce poklesla toliko o 30 %, nejedná se o invaliditu. Jestliže žalobce nebyl invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 31.10.2012 nejednalo o invaliditu. Posudková komise shodně s posouzením lékařem OSSZ i lékařem ČSSZ-LPK popsala rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a určila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu

vydání napadeného rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékaři doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14. května 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně